

L'escriptor Josep Pla, en un escrit (3 abril 1954) sobre el llibre «Contra la falsa sardana» comentava que aquesta obra és un decisiu al·legat històric a favor de la veritat. I hi afegia: «El Sr. Albert ha recollit en el seu llibre tots els testimonis vius situats entorn de la sardana autèntica, vertadera i tradicional; així com els testimonis escrits, antics i moderns, que l'avalen. Els qui militem en el camp de la sardana viva i que som representats pel Sr. Albert i la seva dialèctica tradicional, considerem que la sardana és una forma perfecta i no s'ha de canviar».

A l'apartat «cara a cara amb el Sr. Albert» (Enquesta publicada a la revista comarcal "Canigó" de Figueres, el desembre de 1957), sobre la campanya en pro de la dignificació de la sardana i concretament sobre la qüestió dels braços en els «curts», respongué el mestre Albert: «En el món hi ha dues classes de persones; les qui defensen les causes que consideren ventajoses i les qui defensen les causes que consideren justes. Jo sóc de les últimes».

Lluitador infatigable, no ha regatejat mai esforços davant l'antiga polèmica que despertà el seu llibre, defensant aferrissadament la seva teoria i profunditzant en la història de la nostra música. A la fi, va reunir unes antologies musicals de la sardana que ha donat a conèixer a diferents pobles i ciutats de l'Empordà i sobre aquest tema («Antologia Musical de la Sardana») donà dues vetllades a Palamós, l'any 1971.

Arran d'això, un autèntic sardanista palamosí escriví: «El Sr. Albert, en el seu llibre «Contra la falsa sardana» va demostrar que els «curts» no s'han de ballar amb els braços caiguts. D'aquesta manera va barrar el pas a totes les falses teories que defensaven el contrari, investigant, traient a la llum dades, situacions i testimonis tan insospitats, però tan verídics i contundents, que mai més ningú no ha gosat aixecar la veu en contra d'ells.

Ara, després de la seva magistral «Antologia Musical de la Sardana», s'ha situat com a primer publicista d'aquesta, perquè en el tema dels braços en els «curts», gràcies a ell, no és possible al·legar ignorància tractant-se d'una qüestió tan important com és l'origen i el desenvolupament de la dansa de Catalunya».

En ocasió del I Congrés de Cultura Tradicional i Popular, que sota el lema «A la recerca de les nostres arrels» la Generalitat va convocar a Barcelona, els dies 12 i 13 de desembre de 1981, la nostra comarca (i en ella l'Escala) va ésser-hi dignament representada pel musicòleg i compositor escalenc, soci del Foment de la Sardana Pep Ventura de Figueres i incansable paladí de la tradició sardanista empordanesa. Les dues comunicacions que hi va presentar van ser acollides amb molt d'interès:

- «Repertori de ballades i música lleugera en català».
- «Pel manteniment de l'estil tradicional en la manera de ballar la sardana».

Lluís Albert sol·licità: «Que aquest Congrés, rector de la nostra cultura popular, es defineixi d'una manera noble i franca, reconeixent com a posició tradicional en la sardana la de ballar els «curts» sense baixar els braços».

Obligat a escriure el llibre «Contra la falsa sardana» en castellà, tingué bona cura en escollir per a la portada un títol idèntic en català i en castellà. Malgrat això, quan es va permetre de fer publicacions en la nostra llengua, el va fer retirar de les llibreries per evitar falses interpretacions.